

[Justitsministeren]

grundet. Der kan være en lang række argumenter, der taler herfor, men efter førstebehandlingen og de overvejelser, der i den sammenhæng blev fremført, mener jeg ikke, tidspunktet i dag er til at fastholde dette forslag. Der er tale om ret principielle og fundamentale ændringer, og det kræver efter min opfattelse, også set i lyset af de bemærkninger, hr. Glistrup og andre gjorde, en nærmere overvejelse. Men jeg må igen sige, at Socialdemokratiets betragtninger i betænkningen kan jeg ikke acceptere.

Når det gælder det spørgsmål, hr. Ole Espersen var inde på, og hvorom man i betækningsudkastet siger, at det i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om anketilladelser vil være så godt som umuligt at vurdere byrettens præmisser, hvis der foreligger det, der hedder en summarisk domsaffattelse – man siger oven i købet fra Socialdemokratiet, at det er uforsvarligt – må jeg sige, at det efter min opfattelse simpelt hen ikke er korrekt.

For det første skal dommene i forbindelse med sådanne sager altid være ledsaget af en udførlig begrundelse for afgørelsen.

For det andet vil man jo i disse sager kunne indhente supplerende oplysninger, som sammen med parternes indlæg kan give et tilstrækkelig forsvarligt grundlag, når der skal træffes en afgørelse om andeninstansbevilling. Ingen af de instanser, der er blevet hørt, har i øvrigt peget på, at der skulle være et problem. Men jeg nævner dette spørgsmål i relation til hr. Ole Espersens betragtninger om den summariske domsaffattelse. Den afskærer os ikke fra at fremskaffe det fornødne grundlag for at kunne træffe de rigtige beslutninger.

Jeg skal ikke i øvrigt kommentere de indlæg, der har været; jeg mener, at forslaget sammenfattende vil medføre en række forenklinger og besparelser, og jeg hilser med tilfredshed, at der nu er et flertal for det her i Folketinget. Det er som sagt et forslag, der har været behandlet flere gange, og nu lykkes det altså endelig.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I relation til ministerens bemærkninger om systemet med summariske domsaffattelser er der også en anden side, som ministeren ikke kom ind på, nemlig at når den pågældende dom i en senere sag påberåbes som værende præjudikat eller argument for, at en ny sag skal

falde ud på en eller anden måde, er det faktisk ubehageligt, når man står og procederer en sag, at skulle diskutere, hvor langt præjudikatrækkevidden er af en dom, som er afsagt med summarisk domsaffattelse. Derfor tror jeg faktisk, det vil være fornuftigt, om ministeren engang ved lejlighed gennem Retsplejerådet eller på anden måde, ved enquete i Dommerforeningen, eller hvor man vil gøre det, vil foretage en undersøgelse af, om systemet med summarisk domsaffattelse virkelig skulle have større fordele end ulemper. Vi har jo alle sammen den erfaring, at systemet med summariske domsaffattelser bruges i inkassosager, hvori der afsiges en udeblivelsesdom. Det er jo noget, man har haft til alle tider, og hvor der ikke er noget som helst principielt i det. Men man har unægtelig indtrykket af, at dommere specielt på denne årstid, hvor de skal på sommerferie, i huj og hast falder for fristelsen til at skrive en summarisk dom, specielt i de sager, som i virkeligheden frembyder vanskeligheder, og hvor der er nogle ubehagelige fakta for dommeren i forhold til den, han ikke ville give medhold i sagen, og så kommer dommen til at fremtræde sådan, at den faktisk udtaler ting, den ikke kan bære, om principielle problemer.

Ole Espersen (S):

Jeg kan naturligvis være enig i hr. Glistrups seneste opfordring.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg ikke synes, ministeren skal være så forbløffet over, at der er stillet så få spørgsmål, for det er jo et spørgsmål om holdning eller ej.

Vi kender konsekvenserne af at afskære anken, og vi kender konsekvenserne af ikke at afskære anken, og derfor er det lidt svært at blive ved med at spørge om det. Vi havde til det sidste håbet, at man ikke blot ville fjerne nævningetingsreglerne fra forslaget, men også reglerne om ankeafskærelse. Det har man altså ikke ønsket, og det er derfor, vi tager den debat her i dag.

Hr. Glistrup sagde, at han bestemt ikke havde givet sin tilslutning til, at Niels Madsens drenge skulle sidde og afgøre, om folk skulle have lov til at anke eller ej. Selv om jeg er én af dem, forstår jeg godt hr. Glistrups principielle holdning, nemlig at det er forkert, at det er administrationen, der bestemmer, om man kan få en sag retsligt prøvet.